

Nr 10

Av herr **Strandberg m. fl.**, i anledning av *Kungl. Maj:ts framställning om anslag till Ersättning till trafikföretag för icke lönsamma busslinjer.*

(Lika lydande med motion nr 61 i Andra kammaren)

Sedan flera år utgår ersättning till trafikföretag för drift av icke lönsamma busslinjer. Ersättningsreglerna finns intagna i en kungörelse av den 7 maj 1965 (1965:201) om statsbidrag till viss linjetrafik på landsbygden. Föreskrifterna innebar i princip att ersättningsbeloppen begränsades till vad som svarade mot två kronor per vagnmil bidragsgrundande trafikarbete, varvid med sådant trafikarbete menas det som motsvarar en daglig dubbel-tur på varje i icke ekonomiskt bärkraftig landsbygdslinje ingående vägsträcka. I statsverkspropositionen år 1968 framhöll departementschefen att han delade statens biltrafiknämnds uppfattning att en höjning av den generella maximigränsen för statsbidrag var berättigad. Biltrafiknämnden hade föreslagit en uppräknings av bidraget från två till tre kronor per vagnmil. Departementschefen föreslog för sin del att maximigränsen skulle höjas till 2:50 kr. och att formerna för bidragsgivningen skulle utredas. Riksdagen beslöt år 1968 i enlighet med departementschefens förslag, varpå kungörelsen ändrades i fråga om bidragsbeloppets storlek (kungörelse 1968:118). Riksdagsbesluten år 1966 om höjning av beskattningen på bensin och motorbrännolja med 5 öre per liter och år 1967 om höjning av fordonsskatten har inneburit att de trafikföretag till vilka statsbidrag kan utgå belastats med ökade årskostnader om cirka 8,5 miljoner kronor. Detta förhållande påtalades av oss vid 1967 års riksdag och resulterade i att bevillningsutskottet för sin del förutsatte att statsutskottet skulle taga hänsyn härtill då anslaget skulle upptagas till prövning.

I årets anslagsframställning framhåller transportnämnden att antalet ansökningar har ökat och att underskottet i den bidragsgrundande trafiken rör sig om cirka 50 miljoner kronor. Med hänsyn till den ekonomiska situationen för busstrafiken förnyar transportnämnden sitt de senaste åren framlagda förslag att begränsningsregeln 2:50 kr. per vagnmil höjes till 3 kr. Departementschefen avvisar emellertid förslaget.

Liksom föregående år måste vi ånyo beklaga att något utredningsresultat ännu icke föreligger. Inför denna situation känner vi oss nödsakade att följa transportnämndens förslag om direkt höjning av bidraget per vagnmil

med 50 öre. Genom att utredningsförslag icke framlagts kommer oförändrade bidragsbelopp att ställa många här berörda trafikföretag i en sådan ekonomisk situation att risk föreligger för viss nedläggning av denna kollektivtrafik. Då vi inte kan acceptera sådana följdverkningar och ännu mindre en ekonomisk övervältring på primärkommunerna, vill vi instämma i transportnämndens förslag om en uppräknig av bidragsbeloppet till 3 kr. per vagnmil. I konsekvens härmed beräknar vi medelsbehovet till 13,5 miljoner kronor.

Med stöd av vad ovan anförts hemställas,

att riksdagen måtte besluta att den generella gränsen för bidragsgivning till icke lönsamma busslinjer höjes till 3 kr. per bidragsberättigad vagnmil; samt

att riksdagen till Ersättning till trafikföretag för drift av icke lönsamma busslinjer för budgetåret 1970/71 måtte anvisa ett reservationsanslag av 13 500 000 kronor att avräknas mot automobilskattemedlen.

Stockholm den 14 januari 1970

Bertil Strandberg (m)

Lars Schött (m)

Gunvor Stenberg (m)

Karl Pettersson (m)